

Mundtlig beretning

Delegeretmøde for Primærsiden 2011

Niels Jørgen Pedersens
beretning ved
Primærsidens landsdelegeretmøde
den 9. november 2011

DET TALTE ORD GÆLDER

Danmark har fået en ny regering.
En regering, der ønsker at genskabe væksten i dansk økonomi gennem øget eksport.

En regering, der ønsker at styrke beskæftigelsen og udviklingen i Danmarks yderområder.

En regering, der ønsker at gøre Danmark uafhængig af kul, gas og olie.

Danmark har fået en ny regering, der har hårdt brug for vores erhverv.

Regeringen har brug for os, fordi vi er grundlaget for den fødevarereksport, der bidrager mest til overskuddet på den danske handelsbalance.

Fordi dansk landbrug skaber hvert 8. job i de yderområder, der er hårdest ramt af den økonomiske krise.

Fordi dansk landbrug er kilde til store ressourcer, der i fremtiden vil kunne dække en tredjedel af Danmarks energiforbrug.

Fordi landbrugs- og fødevarerhvervets potentiale er endnu større. Hvis vi formår at udnytte mulighederne på de nye vækstmærker. Hvis vi formår at udvikle nye forretningsområder.

Jeg er stolt over at repræsentere et erhverv, der kan bidrage så meget til, at Danmark bliver et rigere og bedre land at leve i.

Det er først og fremmest op til os selv at skabe fremgang. Gennem hårdt arbejde og løbende udvikling af vores produktion. Men vi kan ikke gøre det alene. Vi kan kun gøre det, hvis der er politisk opbakning til det.

Landbrugs- og fødevarerhvervet kan ikke skabe ny vækst og nye jobs i Danmark, hvis vi pålægges flere og flere restriktioner på vores produktion.

Hvis vores konkurrenter i EU ikke efterlever de samme fælles regler, som vi gør.

Hvis vi pålægges endnu højere afgifter og skatter, end vi allerede bærer i dag.

Hvis man fjerner midlerne til forskning og udvikling af erhvervet.

Hvis vi skal vente i årevis på at få svar, når vi søger tilladelse til at udvide vores produktion.

Hvis vi skal bruge stadig mere tid på stadig mere detaljerede og uforståelige indberetningskemaer.

Hvis vores marker står under vand, fordi myndighederne ikke længere vil sikre, at vandløb kan lede nedbøren væk, som de skal.

ØKONOMIEN I ERHVERVET

Alt for mange landbrug er i dag i en økonomisk meget alvorlig situation.

Antallet af tvangsauktioner er begyndt at stige i kølvandet på flere års dårlige driftsresultater og faldende jordpriser.

Det er dybt ulykkeligt for de ramte landmænd og deres familier, der tvinges til at forlade det, der har været rammen om deres liv. Ofte gennem flere generationer.

Det er beretninger, som det gør ondt at lytte til.

Ofte er det jo ikke uansvarligt landmandskab, der er årsagen. Men et uheldigt sammenfald af begivenheder på et tidspunkt, hvor både jord- og afsætningspriser rasler ned, og vi oplever den værste finanskrise i 80 år.

Men hvis der ikke er nogen vej tilbage til en sund økonomi, er det rigtige at afvikle ejerskabet bedst muligt. Og komme videre med en ny tilværelse – måske helt uden for erhvervet.

Omkostningerne ved at forlænge en håbløs kamp bliver kun større, jo længere tid der går – både økonomisk og menneskeligt.

For både de ramte landmænd, for erhvervet, for bankerne og for samfundet gælder det om at fremme et ejerskifte, der begrænser tabene mest muligt.

Derfor er det også yderst uheldigt, at Folketinget i år besluttede at nedlægge ordningen for Yngre Jordbrugere, der i årtier har givet yngre landmænd adgang til lån med statsgaranti.

Begrundelsen for at lukke ordningen var de senere års store tab, som der kun var nye ansøgere til at bære.

Men lukningen af Y-J-ordningen spænder ben for de unge landmænd, der ellers kunne overtage bedrifter, der er truet af lukning.

Efter opfordring fra Landbrug & Fødevarer er en bred kreds af partier indstillet på at finde et alternativ til Y-J-ordningen. Det forventer vi, at regeringen følger op på nu.

Efter et kortvarigt opsving sidste år oplever vi nu en global økonomisk afmatning.

Vækstprognoserne nedjusteres verden rundt.

De vestlige økonomier har brugt astronomiske beløb på at bekæmpe finanskrisen – og står derfor nu i en faretruende gælds-krise.

Det er der kun smertefulde løsninger på: Offentlige besparelser og benhård budgetdisciplin.

Vi har derfor udsigt til mange år med lav vækst i Europa - og i Danmark.

I forrige uge indgik Euro-landene en aftale om at nedskrive Grækenlands statsgæld, konsolidere de europæiske banker og øge den nationale budgetdisciplin.

Det styrker troen på, at den græske syge kan slås ned – så vi undgår et økonomisk sammenbrud i Europa.

Krav til bankerne om yderligere konsolidering kan betyde endnu højere bidragssatser til realkredit og endnu højere rentemarginaler i bankerne.

Merudgifterne beløber sig allerede nu til 120.000 kroner årligt for en gennemsnitlig heltidsbedrift! Og de største stigninger rammer de mest udsatte grupper.

Mange landmænd er i en situation, hvor de ikke har mulighed for at skifte bank.

Vi opfordrer derfor konkurrencemyndighederne til at holde et meget vågent øje

med, at der ikke er nogen, der udnytter situationen.

Trods den økonomiske krise er der grund til forsigtig optimisme for landbrugs- og fødevarerhvervet.

Landbruget kan se frem til økonomisk fremgang i år. Vi venter, at heltidsbedrifter i gennemsnit vil få et driftsresultat på godt en halv million kroner.

Og 2012 tegner nu lysere end for bare få måneder siden. Og bedre end 2011. Takket være stabile salgspriser på relativt højt niveau, styrket eksport til vækstøkonomierne i øst og fortsat lav rente.

I Landbrug & Fødevarer har vi i år brugt mange kræfter på dialog med bankerne og realkreditinstitutterne om udsigterne i vores erhverv.

Vi fortæller dem, at fremtiden ikke er så sort, som den har været.

Vi fortæller dem, at der også er et fremtidsperspektiv for mange af de bedrifter, som lige nu har svært ved at klare terminerne.

Heldigvis viser vores eget landmandsbarometer også, at vi selv tror på fremtiden.

Fire ud af ti landmænd forventer at øge produktionen næste år. Hver fjerde forventer at øge investeringerne.

Troen på fremtiden er forudsætningen for, at vi kan lægge krisen bag os. Men der er

lang vej til det investeringsniveau, der er nødvendigt for at udvikle vores erhverv.

Desværre er det ikke kun bedrifter i økonomiske vanskeligheder, der har problemer med at låne. Også kernesunde bedrifter har meget svært ved at finansiere nye investeringer.

Det er alvorligt. Både for bedrifterne og for samfundet. For investeringer i produktionsanlæg er en forudsætning for vores konkurrenceevne.

Derfor var det også godt, at den forrige regering styrkede rammen for Vækstkautionsordningen. Jeg er stolt over, at landbruget har benyttet sig flittigt af denne ordning.

Den forrige regering arbejdede også for at udvikle andre finansieringsordninger under Vækstfonden. Til gavn blandt andet for landbruget. Jeg håber, at den nye regering vil fortsætte dette arbejde.

ERHVERVETS KONKURRENCEEVNE

Landbrugs- og fødevarerhvervet eksporterer to tredjedele af vores produktion. Vi er derfor mere konkurrenceudsatte end de fleste.

Vores konkurrenceevne afgøres først og fremmest af os selv. Af vores evne til løbende at udvikle vores produktion. Så vi hele tiden er lidt foran vores konkurrenter.

Men vi er langt fra selv herre over vores konkurrenceevne.

Den afhænger også af de ekstremt høje skatter og afgifter, som vi, vores medarbejdere og vores virksomheder betaler. Og vores konkurrenceevne afhænger af de mange krav, som vi skal leve op til. Og af de administrative byrder, som vi skal bære.

Stadig højere omkostninger end vores konkurrenter har de sidste ti år betydet et tab af hvert femte job i fødevarerindustrien.

Bedre konkurrencevilkår for landbruget og fødevareraktiviteterne er helt afgørende for, at vi kan bidrage positivt til vækst og beskæftigelse i Danmark.

Jeg er derfor glad for, at regeringen siger, at den ønsker at skabe vækst i landbruget og styrke vores konkurrenceevne.

Og jeg er glad for, at regeringen vil styrke indsatsen for dansk eksport til vækstmarkederne mod øst.

For der er brug for et stærkt samspil mellem danske virksomheder og myndigheder. Så vi kan overvinde lokale forhindringer og vinde nye markedsandele i de store vækstøkonomier.

Alle regeringens gode ord om at styrke vores konkurrenceevne kan imidlertid vise sig at være meget lidt værd. Det nytter ikke noget, hvis de gode hensigter undergraves af nye afgifter, byrder og særregler. For så taber vi til vores konkurrenter i Europa.

Den forrige regering igangsatte en undersøgelse af det danske fødevarerhvervs konkurrenceevne og vilkår. Jeg håber, at vores nye regering vil sørge for, at dette arbejde færdiggøres. Så vi får et solidt grundlag for politiske tiltag, der kan styrke erhvervets konkurrenceevne.

GRØN VÆKST

Debatten om landbrugets konkurrenceevne har de seneste år drejet sig om Grøn Vækst aftalen fra 2009.

En aftale, hvis indhold blev til i lukkede ministerier uden inddragelse af erhvervet.

En aftale, hvor vækstperspektivet var fraværende.

En aftale, hvor mange af de grønne tiltag viste sig at være ineffektive og skadelige.

En aftale, hvor de mest vidtrækkende tiltag viste sig at være helt uden fagligt grundlag.

En aftale, som vi fra starten var imod, og som vi siden har arbejdet hårdt på at ændre.

For mange her i salen lyder det derfor nok som en god nyhed, at "Grøn Vækst" nu er taget af bordet af det nye flertal i Folketinget.

Den dårlige nyhed er imidlertid, at de værste restriktioner i Grøn Vækst aftalen allerede er vedtaget eller på vej til at blive det.

Det gælder ikke mindst vandplanerne, som den nye regering har sagt, at den vil vedtage. Uden grundlæggende ændringer.

Det er ikke godt nok. Der er brug for en grundlæggende ændring af vandplanerne. Der er brug for at skrotte alt det, som der ikke er solidt fagligt grundlag for at gennemføre.

Danmark kan ikke være tjent med vandplaner, hvor miljøgevinstene er usikre, mens omkostningerne for vækst og beskæftigelse er garanterede.

Vandplanerne bygger på ålegræsværktøjet, som Naturstyrelsen – efter pres fra Landbrug & Fødevarer – har erkendt er uegnet til opstilling af mål for kvælstofreduktion i fjorde og vandområder.

Der er derfor brug for et nyt værktøj til måling af vandkvalitet, der ikke fokuserer ensidigt på kvælstof.

Det giver ikke mening at pålægge erhvervet og samfundet store omkostninger, hvis det er uklart, hvad det er for en miljøgevinst, der kan opnås.

Vandplanerne er fremlagt, uden der er styr på, hvor langt landbruget egentlig er nået i kvælstofindsatsen.

Og hvis det igangværende udredningsarbejde finder frem til, at vi er nået længere end antaget – hvis baseline er sat for højt – og det ved vi jo, at den er – så må det få konsekvenser for de mål, som vi skal nå.

Det vil være helt urimeligt, hvis vi skal betale dyrt for at løse et problem, som vi allerede har løst en gang.

Vandplanerne er lavet uden at undersøge en række alternative virkemidler.

Virkemidler, som vi vurderer, vil kunne løse kvælstofudfordringen billigere for samfundet. På en måde, der ikke begrænser vores produktion, men tværtimod understøtter ny vækst og beskæftigelse.

Også her er der først efterfølgende sat et udredningsarbejde i gang.

Vandplanerne er lavet uden analyse af konsekvenserne af reduceret vandløbsvedligeholdelse på op til 7.300 kilometer vandløb.

Også her er der først efterfølgende sat et udredningsarbejde i gang.

Vandplanerne er sågar lavet uden en analyse af planernes økonomiske og beskæftigelsesmæssige omkostninger.

Også det er først nu ved at blive undersøgt.

Vandplanerne tramper således hen over en stribe grundlæggende retsprincipper:

- Ejendomsrettens ukrænkelighed
- Proportionalitetsprincippet om balance mellem mål og midler, og
- Undersøgelingsprincippet om at indgreb skal træffes på fagligt oplyst grundlag.

Det kan vi ikke acceptere.

Derfor har Landbrug & Fødevarer hyret nogle af Danmarks bedste miljøretsadvokater til at rådgive os om mulighederne for at påklage krænkelse af vores rettigheder, når den politiske proces er afsluttet, og de endelige planer foreligger.

Ikke fordi vi ikke vil medvirke til at værne om vores natur og miljø. Det vil vi. Og det gør vi.

Men fordi vi vil insistere på, at både erhvervet og Danmark er bedst tjent med løsninger, der sikrer, at miljø og vækst går hånd i hånd.

Og netop med det udgangspunkt, vil jeg gerne give miljøministeren nogle gode råd i forhold til de aktuelle vandplaner.

For det første bør der foretages en grundlæggende reform af vandplanerne i skyldig respekt for de over 5.000 høringsvar, der er indsendt – spækket med berettigede indvendinger.

Det gælder også naturplanerne, der er så svært gennemskuelige, at lodsejeren ikke har en chance for at vurdere konsekvenserne for egen bedrift.

Det er helt afgørende for landbrugets konkurrenceevne, at regeringen gør sig umage med at finde fagligt solide løsninger.

Løsninger, der giver bæredygtig vækst. Og ikke kun realiserer de grønne ambitioner

ved at skære ned på produktion og beskæftigelse.

Der er brug for en målrettet indsats med virkemidler som for eksempel vådområder, udtagning af sårbare jorde og genetablering af de stenrev, som man har fjernet i fjordene.

Løsninger, der går udviklingsvejen frem for restriktionsvejen.

For det andet bør regeringen under alle omstændigheder fjerne kravet om efterafgrøder på 140.000 hektar. For det er simpelthen en af de mest ineffektive og omkostningsfulde måder at reducere kvælstoftabet på overhovedet.

Og for det tredje bør regeringen under alle omstændigheder droppe kravet til kommunerne om at reducere vedligeholdelsen af op til 7.300 kilometer vandløb.

7.300 kilometer. Det er her fra Herning til Beijing!

Det vil være en historisk fejltagelse i en tid, hvor vi oplever mere nedbør og flere ekstreme skybrud, hvor klimaeksperterne fortæller os, at det formentlig bliver meget værre, hvor vi allerede har oplevet de katastrofale konsekvenser af, at kommunerne mange steder i landet ikke lever op til deres forpligtigelser i vandløbsloven: At sikre afvanding. Det har landmænd, husejere og forsikringselskaber betalt en meget høj pris for i år.

Danmark har brug for mere vandløbsvedligeholdelse, ikke mindre!

Og når regeringen i sit grundlag varsler en "modernisering af vandløbsloven", så går jeg sandelig ud fra, at "mere moderne" betyder, at færre og ikke flere ejendomme kommer under vand.

Reduceret vedligeholdelse bør kun anvendes på ægte naturlige vandløb, hvor der kan opnås en reel naturgevinst. Og ikke på grøfter, render og kanaler som er skabt og formet af mennesker for at sikre afvanding af marker og beboelsesområder.

Det er faktisk også det, som vandrammedirektivet lægger op til. Og det er derfor også sådan, man griber det an i nabolande som Tyskland.

Det skal vi lære af i Danmark. Derfor har vi inviteret hele Folketingets miljøudvalg på en tur til grænselandet for at studere forskellen på dansk og tysk praksis, når det gælder klassificering af vandløb.

Den voldsomme overimplementering af vandrammedirektivet, som Naturstyrelsen lægger op til, har Danmark slet ikke råd til.

Den nye regering vil støbe fundamenterne til kommende vandplaner i en Natur- og landbrugskommission, hvor Landbrug & Fødevarer vil deltage.

Her lægger regeringen op til at skabe et fagligt grundlag for reguleringen af landbruget, med inddragelse af erhvervet og

dets interessenter. Det er som udgangspunkt positivt.

Landbrug & Fødevarer vil i landbrugskommissionen hjælpe med at finde de værktøjer, der både kan gavne miljøet, klimaet og naturen – og samtidig skabe øget vækst og beskæftigelse.

Vi vil naturligvis også fortsætte vores omfattende dialog med relevante politikere, både lokalt og centralt.

Og vi skal – som mange af jer i foreningerne har været ferme til – udbygge vores alliancer med kommuner og andre berørte parter. For eksempel gennem dannelse af å-laug.

PESTICIDREGULERINGEN

Danskerne vil ikke have sundhedsskadelige pesticidrester i deres drikkevand. Det vil jeg heller ikke. Og det er der vist ikke mange her i salen, der vil.

En række historier i medierne om fund af pesticidrester i flere drikkevandsboringer har naturligvis øget befolkningens bekymring og politikernes fokus på pesticider.

Vi er vores ansvar bevidst. Vi ønsker at sikre, at pesticider ikke forurener grundvandet. Men vi vil ikke pålægges hovsa-forbud i kølvandet på en mediehistorie.

Det vil være ødelæggende for planteproduktionen, hvis man begynder at forbyde

stoffer uden faglig dokumentation for, at der er et problem.

Når der findes rester af pesticider i drikkevandsboringer, er det vigtigt at undersøge, hvad der er årsagen. Om det stammer fra det tilladte forbrug i dag, eller om det er rester fra fortidens forbrug. Om forurenningen virkelig stammer fra dyrkningsfladen, eller om der er andre årsager.

Folketinget vedtog tidligere på året at udvide beskyttelseszonen omkring drikkevandsboringer fra 10 til 25 meter. Det er endnu et eksempel på ufleksibel lovgivning, der med generelle restriktioner koster erhvervet unødvendigt dyrt.

Jeg blev derfor meget glad, da jeg for nylig hørte vores nye miljøminister sige, at hun vil gå mere målrettet til værks.

For vi har netop brug for målrettede, fleksible tiltag, der så vidt muligt giver den enkelte landmand mulighed for at oprettholde sin produktion. Og som sikrer fuld erstatning for de tab, der lides.

Regeringen har bebudet en snarlig forhøjelse af afgifterne på pesticider.

Landbrug & Fødevarer mener ikke, at øgede afgifter er vejen til at styrke erhvervets konkurrenceevne.

Men vi ser gerne en omlægning af afgifterne, så der er lavest afgifter på de mere miljøvenlige sprøjtemidler.

Hvis konkurrenceevne og bæredygtighed skal gå hånd i hånd, er der brug for en ny regulering baseret på, hvor meget hvert enkelt pesticid belaster miljøet.

Det nuværende fokus på behandlingshypothese giver ikke noget billede af den faktiske miljøbelastning.

Hvis afgifterne skal øges, er det meget vigtigt, at regeringen sikrer, at produktion af kartofler, frugt, grønt og frø fortsat kan finde sted i Danmark.

Danmark er et af de lande, der bruger mindst pesticider. Hvis produktionen af special- og højværdiafgrøder udflydes, vil konsekvensen være øget import.

Mere importeret frugt og grønt vil betyde et højere indhold af pesticidrester i danskernes fødevarer. Og det er vist ikke den nye regerings politik, som jeg har forstået den.

Provenuet fra de nye afgifter bør anvendes målrettet til investeringer i erhvervets udvikling. Ellers vil højere pesticidafgifter blot blive endnu et dræn, der lægges i landbrugs- og fødevarerhvervets konkurrenceevne.

BUREAUKRATI

"Virksomhederne bliver mødt af for meget offentligt bureaukrati. Det skal vi rydde op i".

Sådan lyder det i grundlaget for den nye regering.

Vi er helt enige. Klø på kære regering. Lad handling følge ord.

Vi bruger i dag alt – alt – alt for meget tid på at bakse med unødvendige indberetninger, lange sagsbehandlingstider, super besværlige procedurer, ineffektiv digitalisering og uklare regler.

Tænk, hvis vi kunne bruge denne tid på at skabe vækst og beskæftigelse i stedet for.

Når det gælder administrativt bøv, er husdyrreguleringen et præmieeksempel.

Selv statens egen kammeradvokat har indrømmet, at husdyrreguleringen ikke er til at gennemskue.

Her er Danmark simpelt hen et u-land, der har meget at lære af resten af Europa.

Vores konkurrenter i Europa bliver pålagt rammer for, hvor meget deres produktion må belaste omgivelserne. Det er enkelt. Det er meningsfuldt.

I Danmark bliver husdyrproducenter reguleret på, hvor mange dyreenheder vi må have – uanset om vi med ny teknologi re-

ducerer belastningen per dyreenhed. Det er besværligt. Det giver ikke mening.

Efter flere års kamp fik vi i år endelig de anmelderordninger, der betyder, at vi ikke længere skal vente måneder eller år på tilladelse til selv de mindste ændringer i staldanlæg.

Og fordi miljøpåvirkningen fra vores husdyr er faldende, har vi har fået opjusteret det tilladte antal dyreenheder. Så mange igen kan have "fulde stalde".

Anmelderordningerne og "fulde stalde" er – trods nogle mangler, som vi arbejder på at udbedre – værdifulde resultater for erhvervet.

Men det er samtidig kun lappeløsninger på en husdyrlov, der er skruet sammen på en måde, der uundgåeligt giver bøvl og besvær, lange sagsbehandlingstider og klagesags-ping-pong mellem kommuner og klagenævnet.

Det er træls, og det er dyrt. For landmændene. For kommunerne. Og for sagens øvrige parter.

Landbrug & Fødevarer opfordrer derfor den nye regering til at lave en omfattende forenkling af husdyrreguleringen med fokus på faktiske udledninger. Så det er "gørelsen" og ikke "størrelsen" af produktionen, det kommer an på.

Med udgangspunkt i anbefalinger fra husdyrreguleringsudvalget i foråret har rege-

ringen her en chance for virkelig at høste nogle lavthængende frugter. En chance for at skabe vækst, uden at det går ud over miljøet.

Husdyrreguleringen er kun et eksempel på administrativt bøvl. Og bøvlet vokser år efter år.

I en undersøgelse siger 73 procent af vores fødevareraktører, at de oplever, at de administrative byrder er øget de sidste tre år. Det er uholdbart.

Administrativt bøvl kvæler landbrugets og virksomhedernes vækstpotentiale.

Der er brug for en bredspektret indsats mod bøvlet.

Der er brug for en lovreform, der sammen-tænker miljø- og naturlovgivningen. Så vi får en mere effektiv beskyttelse af miljø og natur. Samtidig med, at reglerne forenkles, og sagsbehandlingen bliver effektiv.

Der er brug for gennemtænkte IT-systemer, der gør bedrifternes indberetninger enkle og logiske. Så det bliver rigtigt første gang.

Der er grundlæggende brug for en regulering og en offentlig service, der understøtter og ikke undergraver vækst i erhvervet.

Vi vil naturligvis gøre alt for at hjælpe den nye regering med at indfri sit løfte om at rydde op i bureaukratiet.

Landbrug & Fødevarer har i år igangsat en forstærket indsats for bedre regulering.

Her har vi som altid meget brug for jeres hjælp til at udpege alle eksemplerne på administrative byrder, der hæmmer væksten i Danmark – store som små.

Smid dem i vores nye "forenklings-postkasse", som hænger derovre på væggen – eller mail dem til: forenkling@lf.dk

REFORM AF LANDBRUGSPOLITIKKEN

For fire uger siden fremlagde EU-kommissionen sit forslag til en reform af den fælles landbrugspolitik.

Landbrug & Fødevarer støtter målsætningerne i forslaget om en både grønnere og mere konkurrencedygtig landbrugsproduktion.

Desværre lever det fremlagte forslag ikke op til formålet.

Tværtimod er der alt for meget fokus på at understøtte ineffektive landbrug. Og for lidt fokus på at styrke rammerne for de bedrifter – store som små – der kan skabe vækst. Den vækst, som Europa har så hårdt brug for.

Den direkte støtte til danske landbrug vil blive reduceret med fem procent.

Og med en uændret fordeling af landdistriktsmidlerne får vi ingen nye muligheder for at styrke den bæredygtige udvikling af vores intensive landbrug.

Skidt er det også, at forslaget vil gøre landbrugspolitikken endnu mere kompliceret end nogensinde før – med endnu mere administrativt bøvl for landmændene.

De nye grønne elementer i den direkte støtte vil heller ikke bidrage væsentligt til bedre natur og miljø.

Kommissionen vil eksempelvis gerne præmiere landmænd, der braklægger en del af deres bedrift. Det er naturpolitisk uambitiøst. Der er altså ikke meget natur i brak.

Og vækstpolitisk er det helt på hovedet. Det kriseramte Europa har brug for øget produktion – ikke mindre produktion. Det er en taberstrategi for Europa.

Når det gælder de nye grønne elementer, er det vigtigt, at Danmark godskrives de grønne tiltag, som danske landmænd allerede leverer. Det gælder for eksempel efterafgrøder og reducerede kvælstofnormer.

Det vil ikke være fair at lade som om, at alle lande starter på samme grønne niveau – når nogle lande allerede har gjort meget mere end andre.

Kommissionen lægger op til 100 procent udjævning af støtten internt i landene. Det vil hive tæppet væk under alt for mange

landmænd, der har investeret i tillid til de givne rammer.

Det gælder mælke- og oksekødsproducenter – men også sukkerroe- og kartoffelavlere. Det er fuldstændig uacceptabelt. Det bør være op til landene selv at bestemme, hvordan de vil udjævne.

Kommissionen lægger også op til, at landene fortsat skal kunne vælge at flytte en del af de direkte støttemidler til aktiviteter under landdistriktsprogrammet i stedet. Det er en mulighed, som regeringspartierne har udtrykt ønske om at anvende.

Det vil jeg advare kraftigt imod. Dansk landbrug står til at blive en af de største tabere i den kommende reform. Hvis vores regering vælger at øge dette tab gennem yderligere reduktion af den direkte støtte, vil det være dybt undergravende for vores konkurrenceevne.

Jeg er sikker på, at vores nye fødevarerministre vil kæmpe indædt for, at den endelige reform i langt højere grad vil understøtte innovation og bæredygtig vækst i dansk landbrug.

ET ERHVERV MED MULIGHEDER

Banker, der ikke kan finansiere investeringer, vandplaner uden fagligt grundlag, højere afgifter og en landbrugsreform uden vækstperspektiv. Jo – udfordringerne for landbrugs- og fødevarerhvervet er store.

Men det er mulighederne også. Trods økonomisk krise vil vi under de rette rammevilkår kunne øge værdien af Danmarks eksport af fødevarer i de kommende år. Ikke mindst til de nye vækstmarkeder i øst, hvor en hurtigt voksende middelklasse i stigende grad efterspørger vores produkter.

For når det gælder produktion af mælk, kød, korn, skind og andre landbrugsprodukter, så er vi i verdensklasse.

Det er vi, fordi vi hele tiden bliver bedre til at producere – mere effektivt, mere bæredygtigt – og med en stadig højere sikkerhed og kvalitet. I behård konkurrence med landbrug i hele verden.

Det skyldes ikke kun flid og dygtighed hos den enkelte landmand. Det skyldes også vores historiske sammenhold i erhvervet. Hvor vi i fællesskab løfter den udvikling, som vi ikke hver især kan løfte.

Vi løfter i fællesskab gennem vores unikke rådgivningssystem, som hvert år får besøg fra hele verden af landbrugsorganisationer, der gerne vil kopiere det, som vi har skabt.

Vi løfter i fællesskab gennem vores forskning og udvikling i avl, stald- og jordbrugsteknologi, som vi skal styrke, hvis vi skal bevare vores forspring til de lande, vi konkurrerer med.

Og vi løfter i fællesskab gennem vores virksomheder, der med vores produkter erobrer de globale markeder.

Mulighederne for landbrugs- og fødevarerhvervet afhænger også af, at vi er innovative og parate til at forfølge nye veje.

Uddannelse og tilførsel af ny viden er afgørende for vores evne til at tænke nyt.

Efter nogle år med faldende søgning er det derfor meget glædeligt, at både universiteter og landbrugsskoler i år oplever stigende interesse for landbrugsområdet.

Vores historiske styrke har været vores evne til at optimere produktionen - fra jord til bord.

I dag oplever vi, at kunderne ved bordet bliver stadigt mere mangfoldige med stadigt flere og forskellige ønsker og forventninger til deres fødevarer.

Vi skal derfor blive stadigt bedre til at høre og forstå, hvad vores kunder siger - fra bord til jord.

Der er brug for, at vi som primærproducenter styrker vores kontakt til danskerne, der spiser vores fødevarer.

Der er brug for, at vi oftere gør som Jørgen Poulsen fra Heden og Fjorden, der i efterårsferien drog ind til de nye torvehaller i København og bød københavnerne på kartoffelmader – og på en snak om kartofler og vilkårene for danske producenter.

For mig er der ikke tvivl om, at en væsentlig del af fremtiden for dansk landbrug handler om at blive endnu bedre til at le-

vere den kvalitet og de produktionsformer, som kunderne efterspørger. Både herhjemme og ude i verden.

Det internationale fokus, der i disse år er på det nordiske køkken, er en fantastisk mulighed for dansk landbrug, som vi skal bygge videre på.

Jeg er derfor også glad for, at den nye regering fastholder målet om en fordobling af den økologiske produktion i Danmark.

Efterspørgslen fra forbrugerne er støt voksende, selv i denne krisetid. Og interessen blandt vores medlemmer for at omlægge til økologisk produktion er også stigende.

Forudsætningen for en sund markedsdrevet udvikling af økologien er altså til stede. Men den økonomiske usikkerhed under omlægningen afholder mange.

Bedre investeringsstøtte til omlægning og øget fokus på udvikling af både hjemmemarkedet og eksportmarkederne er forudsætninger for, at regeringen kan nå sine mål på økologiområdet.

En anden ny og meget vigtig udviklingsvej for landbruget er bioenergi.

Halm og biogas leverer i dag et vigtigt bidrag til den vedvarende energi i Danmark. Og vi kan levere meget mere biogas og biomasse i fremtiden.

På tværs af Folketinget er der også bred enighed om, at bioenergi skal spille en

væsentlig rolle i en fossil-fri dansk energiforsyning.

Det vi mangler er, at enigheden omsættes til nogle rammevilkår, der giver grundlag for at foretage de nødvendige investeringer.

I det nye energiforlig, som regering og opposition i øjeblikket forhandler om, er det derfor afgørende, at:

- Afregningsprisen for biogas kommer op på et niveau, der kan udløse investeringer i kommercielle anlæg.
- Og at produktionsvirksomheder får fordel af at lave egne bioenergianlæg. Så de kan efterspørge mere lokalt produceret biomasse.

Udviklingsperspektivet og vækstpotentialitet for landbrugs- og fødevarerhvervet er bedre, end det har været i årtier. Paradoksalt nok er dansk landbrug også på vej igen den værste krise i årtier.

For at komme ud af krisen skal vi udløse vores vækstpotentiale. Det kræver, at både erhvervet og Danmark er klar over potentialet – og tror på det.

Vi skal for alt i verden undgå, at krisestemningen og forventninger om forværrede rammevilkår overskygger udviklingsperspektiverne for erhvervet. Det kan alt for let blive en selvopfyldende profeti.

For landbrugs- og fødevarerhvervet er det derfor helt afgørende at have en stærk forståelse med danskerne om vores erhvervs bidrag til og plads i det danske samfund.

Det kræver åbenhed og dialog mellem erhvervet og danskerne. Både om, hvad vi kan tilbyde, og om hvad danskerne forventer af os.

Som grundlag og inspiration for denne dialog lancerede vi i Landbrug & Fødevarer i januar kampagnen "Fremtiden er ikke så sort, som den har været".

NY DIALOG MED DANSKERNE

Det er en kampagne, der netop skal pege på de fremtidsmuligheder, der ligger i erhvervet.

Jeg er derfor også meget glad for, at de foreløbige målinger peger på, at kampagnen er nået godt ud til den brede befolkning.

Afgørende for vores dialog med danskerne er naturligvis ikke en annoncekampagne.

Afgørende er derimod, hvordan vi som landmænd og repræsentanter for landmænd møder danskerne. I den offentlige debat i medierne – og ansigt til ansigt.

Når vi er bedst, er vi åbne og imødekommene.

Jeg er stolt af, at Åbent Landbrug den 3. søndag i september i år satte rekord med 89 bedrifter, der havde slået dørene op for 55.000 nysgerrige danskere.

Når vi er bedst, taler vi ikke om vores udfordringer, uden at have bud på løsninger, der også er til gavn for samfundet.

Stor ros til de mange foreninger og landmænd, der op til folketingsvalget havde gode konstruktive indlæg i aviserne og arrangerede gode debatmøder og bedriftsbesøg.

Og når vi er bedst, så lytter vi til danskeres bekymringer, når det gælder natur, miljø og dyrevelfærd.

Vi forpligter os på mere bæredygtige produktionsformer, hvor der er behov for det. Og vi sætter handling bag ord.

Jeg er derfor også meget glad for, at vores husdyrproducenter alle arbejder med ambitiøse handlingsplaner, der skal udbygge vores position som foregangsland, når det gælder dyrevelfærd.

Svinebranchen har i år lanceret en ny velfærdspolitik, der blandt andet skal føre til et markant fald i pattegrisedødelighed og på sigt bane vejen for løsgående søer i samtlige staldafsnit.

Også når det gælder antibiotikaforbruget er der sat ambitiøse mål. Uanset at Danmark i forvejen er blandt de EU-lande med

det allerlaveste forbrug af antibiotika i svineproduktionen.

Kvægbranchen er godt undervejs med deres 2013-plan. Forbruget af antibiotika er faldende, og kalvedødeligheden er reduceret med næsten 40 procent.

Fjerkræbranchen har lanceret en omfattende indsats mod trædepudesvidninger, som er blevet rost af erhvervets kritikere.

Også minkproducenterne har sat handling bag ord – og har skabt en positiv udvikling, der afspejler sig i Fødevarerstyrelsens kortlægning af dyrevelfærden i Danmark.

Ordentlig dyrevelfærd er ikke bare et krav fra det samfund, vi er en del af. Ordentlig velfærd for de dyr, vi arbejder med, er en forudsætning for den faglige stolthed hos alle de landmænd, jeg kender.

Ordentlig dyrevelfærd er også i stigende grad god forretning. Vores markedsanalyser peger på, at de, der fører an på dyrevelfærd, i flere tilfælde vil opnå en konkurrencefordel på attraktive markeder.

Jeg håber inderligt, at vores svineproducenter vil blive klækkeligt belønnet på eksportmarkederne for at være så langt fremme, når det gælder EU-kravet om løsgående drægtige søer i 2013.

Og tilsvarende håber jeg for vores ægproducenter, når det gælder EU-kravet om berigede bure fra 2012.

Men øget dyrevelfærd og konkurrenceevne skal gå hånd i hånd.

Kunsten er at udvikle dyrevelfærden i et tempo, så vi bevarer vores forspring. Uden at tabe det hele på gulvet med så omkostningsfulde krav og standarder, at produktionen rykker ud af landet.

Her har politikerne også et stort ansvar for at hjælpe os med at undgå urealistiske forventninger og krav.

Produktionsdyr er ikke kæledyr, og vi skal også selv blive bedre til at kommunikere om realiteterne i husdyrproduktionen. For som erhverv har vi ikke noget at skamme os over, tværtimod.

Men alle erhverv har brodne kar. Og med 40.000 bedrifter i Danmark vil der altid være nogen, der ikke lever op til deres forpligtelser. Og de ødelægger rigtig meget for alle os andre.

På baggrund af en styrket dialog med befolkningen og med handling bag ord skal vi møde vores politikere og vores nye regering.

Med forslag til politik, der gør det muligt for os at skabe vækst og fremgang for Danmark.

Med fagligt solid kritik af alle forslag og tiltag, der skader vores udviklingsmuligheder.

Kritik, der altid er konstruktiv – spækket med forslag til, hvordan politiske mål kan nås på bedre måder.

Det er den politiske strategi, som vi vedtog, da Landbrug & Fødevarer blev dannet for to et halvt år siden.

Det er den politiske strategi, vi har bekræftet på alle delegeretmøder siden.

Det er den politiske strategi, som jeg oplever bred opbakning til i vores bagland – på lokale medlemsmøder og på de regionale møder, som vi har haft i efteråret.

Det er den politiske strategi, som vi skal fortsætte i det nye politiske landskab efter valget den 15. september. Centralt fra Axeltorg og lokalt i foreningerne.

Men det er også den politiske strategi, som vi ofte ikke har været gode nok til at forklare til den enkelte landmand, der synes, han hører for lidt til os. Her har vi et fælles ansvar for at gøre det bedre, både fra Axeltorg og fra foreningerne.

Der har været sagt og skrevet meget om, hvor hårdt landbruget vil få det under en rød regering.

Jeg er dog ret sikker på, at vi nok skal få et godt samarbejde med den nye regering. For den har som sagt lige så meget brug for os til at skabe bæredygtig vækst og be-

skæftigelse, som vi har brug for den til at skabe bedre rammer for vores erhverv.

Dermed ikke sagt, at det bliver let. Tværtimod kan der meget vel blive stærk blæst om landbruget i den kommende tid. Og det kan blive svært at finde de bedst mulige løsninger med brede flertal bag.

Og vores konstruktive tilgang kan blive udfordret, hvis regeringen fremlægger forslag, der ikke lever op til regeringens løfter om vækst.

I den situation gælder det om, at vi bider os fast i bordkanten.

Som dem, der ikke er til at komme udenom, fordi vi insisterer på at finde de bedste løsninger for erhvervet og samfundet.

Som dem, der påpeger og dokumenterer, hvilke forslag der virker, og hvilke der ikke gør.

Men uden at bidrage til konfrontation. Uden korslagte arme. For regeret vil der blive – med eller uden vores bidrag.

Udbyttet af vores politiske arbejde afhænger også af, at vi i landbruget forfølger samme linje lokalt og nationalt. At politikerne møder de samme problemstillinger og løsningsforslag fra landbruget – på Christiansborg og hjemme i valgkredsen.

Her vil jeg gerne kvittere for den store indsats ude i foreningerne i år. Ikke mindst i

forbindelse med vand- og naturplanerne, hvor de mange stærke høringssvar og omfattende politisk arbejde har givet os et stærkt grundlag at kæmpe videre fra.

Folketingsvalget den 15. september betød ikke kun en ny regering, men også 72 nye folketingsmedlemmer. Det er vigtigt, at vi nu bruger kræfter på god dialog med disse nye folkevalgte. Så de forstår, hvad landbruget kan tilbyde og hvilke udfordringer, som vi står overfor.

POLITISK STRATEGI

Kære delegerede.

Det er en svær tid. Udfordringerne er meget store. Ingen tvivl om det. Alligevel er jeg grundlæggende optimistisk på vores erhvervs vegne.

Jeg tror på fremgang, fordi vi har en stærk organisation, der samler et mangfoldigt erhverv:

Små deltidsbrug og store bedrifter.

Konventionelle og økologiske produktioner.

Husdyrbrug og planteavlere.

Forenet med fødevarer- og agroindustrien, der bygger på et stærkt dansk landbrug.

Jeg tror på fremgang, fordi vi har en stærk strategi:

- En strategi med en ny fortælling om alt det, vores erhverv kan bidrage med til samfundet.
- En strategi, der bygger på åben og ægte dialog med vores omverden – hvor vi sætter handling bag ord.
- En strategi, hvor vi ikke bare siger fra, men altid søger løsninger til fordel for både Danmark og erhvervet.
- Et erhverv, der bidrager med over 17 milliarder skattekrone til velfærd.
- Et erhverv, der har bevist, at vi kan skabe vækst samridig med, at vi mindsker belastningen af miljøet.
- Et erhverv, der derfor har svar på, hvordan vi kan brødføde en voksende global befolkning i balance med vores miljø og natur.
- Et erhverv, der kan bidrage afgørende til, at vi bliver uafhængige af kul, gas og olie.

Det er en strategi, der kan genoprette vores forbindelse til de mange danskere, der ikke kender os mere, og som har et negativt billede af vores erhverv. Som ikke ser vores erhverv som en del af løsningen på noget som helst. Som derfor ikke forstår, hvad vi siger. Som derfor ikke forstår vores ønsker.

Jeg tror på fremgang, fordi vi med vores nye strategi nu er i fuld gang med at åbne danskernes øjne for, hvem vi er:

- Et erhverv, der eksporterer for over 100 milliarder kroner årligt og dermed leverer det stærkeste bidrag til Danmarks handelsbalance.
- Et erhverv, der beskæftiger 145.000 danskere.

Jeg tror på ny fremgang;

- Når vi forfølger vores muligheder og udvikler vores erhverv.
- Når vi står sammen.
- Når vi viser, at vi er stolte over det, vi har opnået.
- Når vi også formår at gøre danskerne stolte af vores erhverv.
- Når vi skaber bred politisk opbakning til vores visioner.

Kære delegerede. Vi er på rette vej.

